Prima instanță: Judecătoria Chişinău (sediul Central) (jud. Eduard Galuşceac)
Dosarul nr. 2r-1379/24
2-24032801-02-2r-29042024

D E C I Z I E

18 iunie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Pulbere Ruxanda
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către BC „Victoriabank" SA

în cadrul examinării cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Victoriabank" SA, împotriva SRL „Radius Prim" și Perebicovschii Piotr cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 08 aprilie 2024, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 25 martie 2024 BC „Victoriabank" SA a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui SRL „Radius Prim" și Perebicovschii Piotr, cu privire la încasarea în mod solidar de la SRL „Radius Prim" și Perebicovschii Piotr în beneficiul BC „Victoriabank" SA a datoriei în mărime de 669000 lei, încasarea de la SRL „Radius Prim" în beneficiul BC „Victoriabank" SA a diferenței de sumă de la datoria contractuală în mărime de 43004 lei, precum și încasarea în mod solidar de la SRL „Radius Prim" și Perebicovschii Piotr în beneficiul BC „Victoriabank" SA a taxei de stat în mărime de 20619,97 lei calculată conform valorii acțiunii de 669000 lei și încasarea de la SRL „Radius Prim" a diferenței de suma pentru taxa de stat în mărime de 1290,12 lei calculată pentru încasarea diferenței de suma de 43004 lei.

Concomitent, reclamantul BC „Victoriabank" SA a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani aflate pe conturile bancare și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului SRL „Radius Prim" în limita valorii acțiunii totale în sumă de 710877,23 lei, precum și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani aflate pe conturile bancare și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului Perebicovschii Piotr în limita fidejusiunii și respectiv valorii acțiunii de 669000 lei, indicând că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți la examinarea prezentei pricini și la executarea unei eventuale hotărâri de judecată, iar faptul eschivării de către partea pârâtă de a achita datoria este evidentă, prin ne întreprinderea a careva acțiuni de a achita datoria față de bancă (205 zile întârziere).

Consideră că, a demonstrat comportamentul pozitiv în favoarea soluționării litigiului pe cale amiabilă, acordând suficient timp părții pârâte pentru achitarea datoriei însă acesta nu a reacționat în acest sens.

Opinează că, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este necesară, deoarece aceasta reprezintă unica posibilitate oferită de lege destinată să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 08 aprilie 2024, s-a respins cererea înaintată de reclamantul BC „Victoriabank” SA cu privire la asigurare a acțiunii, depusă în cadrul cererii de chemare în judecată înaintată de către BC „Victoriabank” SA, împotriva SRL „Radius Prim” și Perebicovschii Piotr cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

La 14 aprilie 2024 BC „Victoriabank” SA a depus recurs împotriva încheierii instanței de fond, solicitând casarea încheierii contestate și emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii de asigurare a acțiunii.

În susținerea recursului a indicat că, încheierea emisă este neîntemeiată și urmează a fi casată din considerentul că, obiectul litigiului supus soluționării în prezenta pricină constituie încasarea din contul intimaților a datoriei în mărime de 710877,23 lei şi a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare a acțiunii a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile şi conturile bancare ce aparțin intimaților, în limita valorii acțiunii în mărime de 710 877,23 lei și a cheltuielilor de judecată.

Analizând solvabilitatea intimaților se consideră că, doar aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului supra bunurilor, va face posibilă executarea unei eventuale hotărâri favorabile de încasare a datoriei.

Reliefează, instanța de fond nu a luat în considerație toți factorii şi interesele relevante, aplicând la caz, eronat norma legală. În acest sens, în susținerea poziției, recurentul consideră că, prima instanță greșit a reținut că solicitarea de aplicare a măsurilor de asigurare nu a fost motivată, or, în susținerea cerinței s-a invocat faptul că, pârâții se eschivează de la plata datoriei.

Prin prisma normelor de drept invocate supra, consideră neîntemeiat argumentarea instanței judecătorești prin care a relevat că asigurarea acțiunii nu poate fi acceptată

având în vedere că măsura de asigurare a acțiunii are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului drepturilor intimaților cu privire la anumite bunuri, fiind instituită în scopul evitării producerii unor pagube drepturilor reclamantului/ recurentului, care pot fi provocate prin tergiversarea procesului judiciar (examinarea pe o durată nedeterminată a acțiunii) şi imposibilitatea punerii în executare a eventualului act judecătoresc de admitere a acțiunii, obiectul şi valoarea acțiunii (în sumă de 710 877,23 lei), instanța de fond incorect a considerat neîntemeiată cererea cu privire Ia aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor care aparțin intimaților, în limita valorii pretenției cu privire la încasarea datoriei în mărime de 710 877,23 lei.

Subsecvent în atare situație, se apreciază ca temeinică argumentarea solicitării de asigurare a acțiunii întrucât ar fi realizat scopul măsurilor de asigurare, în vederea evitării producerii unor pagube drepturilor recurentului prin eventuale acțiuni de înstrăinare a bunurilor mobile şi imobile pe care le dețin intimații cu drept de proprietate privată. Totodată, trebuie de specificat că individualizarea bunurilor mobile şi imobile asupra cărora ar putea să fie aplicat sechestru, revine în sarcina executorului judecătoresc investit cu executarea încheierii, care urmează să țină cont de prevederile art. 176 din Codul de procedură civilă.

Urmare a celor supra relatate, consideră încheierea instanței de judecată ca fiind neîntemeiată şi ilegală, emisă contrar legislației în vigoare în coroborare cu actele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil constată că, încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Central) a fost emisă la 08 aprilie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 16 aprilie 2024, astfel se consideră că

recurentul a respectat termenul procesual prevăzut în art. 425 din Codul de procedură civilă.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 08 aprilie 2024, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedură civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art.427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul consideră necesar a menţiona că, în conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Aliniatul (2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului,

verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul menționează că, recurentul nu a invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, întrucât acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În lipsa unor probe concludente şi pertinente, instanţa de recurs consideră că argumentele BC „Victoriabank" SA urmează a fi respinse ca declarative.

La fel, nu a fost demonstrată nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare. Iar în situaţia unor susţineri declarative şi neprobate cu privire la necesitatea aplicării măsurii de asigurare, solicitarea se va respinge or, în sensul art. 177 din Codul de procedură civilă este de înţeles că, cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, cu prezentarea în mod obligatoriu a probelor ce confirmă motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea instanţei de fond este întemeiată şi legală, iar criticele invocate de către recurent sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de BC „Victoriabank" SA.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 08 aprilie 2024,emisă în cadrul examinării cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Victoriabank" SA, împotriva SRL „Radius Prim" și Perebicovschii Piotr cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Anton Marina

Judecătorii Pulbere Ruxanda

Cojocaru Olga